

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου (Ca. 341/5-395/400) «Περὶ ψευδοῦς ἀσκήσεως», σσ. 7-22, 257-272, 465-481, 681-688.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ΜΕ 19-29, 205-220, 417-432, 593-607) τῆς μελέτης διὰ τῆς ὁποίας ἐπανεκδίδεται τὸ ἔργον τοῦ Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου «Περὶ ψευδοῦς ἀσκήσεως». Σύνεχίζεται ἡ ἀναλυτικὴ ἐκθεσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἔργου, μελετῶνται αἱ καταπολεμούμεναι αἰρέσεις, ἱστορεῖται τὸ χειρόγραφον Cod. Escorial Gr. T I 17 καὶ ὁ συντάκτης τοῦ ἀνωνύμου παραδοθέντος ἔργου. Ἡ δημοσίευσίς τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Ἰωάννου Καρμίρη, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου — Ἀκαδημαϊκοῦ, Ὁμιλία περὶ τῆς ἀελίξεως τοῦ Ὁρθόδοξο-Παλαιοκαθολικοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, σσ. 23-40.

Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῇ Χριστοκαθολικῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρνης, διαρκούντος τοῦ διπλοῦ ἑορτασμοῦ τῆς τε ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ὁποίου ὁ σ. ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρνης.

Νικολάου Νησιώτου, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἡ ἀπολογία τῆς ἐλπίδος, σσ. 41-61, 273-291, 482-510.

Σχόλια εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς μελέτης τῆς σενελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ τμήματος «Πίστις καὶ Τάξις» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς Ἀκκραν—Γκάννα ἀπὸ 23ης Ἰουλίου μέχρι 5ης Αὐγούστου 1964: 1. Θεολογία. Ὁμολογία πίστεως διὰ τῆς ἀπολογίας τῆς ἐλπίδος, 2. Ἡ ἀπολογία τῆς ἐλπίδος καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου, 3. Ἡ χριστιανικὴ ἐνότις, 4. Ἡ ἐκλογή καὶ ἐξέτασις τοῦ θέματος ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συγχρόνων τάσεων τῆς συστηματικῆς θεολογίας, 5. Τελικὴ ἀξιολόγησις τοῦ θέματος καὶ Ὁρθόδοξος συμβολή. Βιβλιογραφία.

Βαρνάβα Δ. Τζωρτζάτου, Μητροπολίτου Κίτρους, Οἱ βασικοὶ θεσμοὶ διοικήσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας μετὰ ἱστορικῆς ἀνασκόπησης, σσ. 62-93.

Πρόλογος. Α. Περὶ τῶν βασικῶν θεσμῶν διοικήσεως αὐτῆς. Συνοπτικὴ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις. Β. Τὸ ἐσωτερικὸν καταστατικὸν τῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας. I Γενικαὶ ἀρχαί, II Ἀνωτάτη ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας, III Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων, IV Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, V Ἐκλογικὴ Συνέλευσις, VI Γενικὴ Συνέλευσις, VII Μητροπολιτικὴ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου, VIII Ἐπαρχιαὶ καὶ ἐπίσκοποι, IX Διοικήσεις ἐπισκοπῆς, X Ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια, XI Ἀρχιερατικαὶ ἐπιτροπεῖαι καὶ ἐνορφαί, XII Κλῆρος, XIII Ὁρθόδοξοι διδασκαλῆς, XIV Ἐπισκοπικοὶ ἱεροκλήρυκες, XV Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, XVI Ἀρχιερατικαὶ διατάξεις.

Παναγ. Ι. Μπούμη, Δρ. Θ., *Τὸ κῦρος καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν ἱερῶν κανόνων (Ἀθηναικότης καὶ λειτουργικότης τῶν ἱερῶν κανόνων)*, σσ. 94-114.

1. Εἰσαγωγικά, 2 Τὸ κῦρος τῶν Ἱ. Κανόνων, 3 Διασαφήσεις τινές, 4 Ἡ ἰσχὺς τῶν Ἱ. Κανόνων, 5 Παρατηρήσεις τινές, 6 Ἐπίλογος.

Αἰκατερίνης Βλαχογιάννη — Δαγκλιῆ, *Εἰδωλολατρικὰ πρότυπα εἰς τὴν Χριστιανικὴν τέχνην*, σσ. 115-147 (εἰκ. 9).

Περιγραφή τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν ἀναγλύφου τοῦ Ὁρφέως Χριστοῦ μετὰ τῶν ζώων.

Χρήστου Σπ. Βούλαρη, «*Εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν*» α2 *Cor. 5:16 and the Problem of St. Paul's Opponents in Corinth*», σσ. 148-164.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἀντιπάλων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Καίτοι ὀρθῶς συσχετιζόμενον μετὰ τοὺς ἀντιπάλους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς Κόρινθον, ἡ ἐρμηνεία τοῦ Β' Κορ. 5,16 πάντοτε ἀπετέλει πρόσκομμα διὰ τοὺς Καινοδιαθηκολόγους. Ὁ σ. ἐναυθὰ ἐξετάζει καὶ ἀναιρεῖ τὰς ἐπικρατούσας ἐρμηνείας τοῦ ἐν λόγῳ στίχου. Κατόπιν καταφεύγων εἰς ἄλλα χωρία ὅπου ὁ ἀπ. Παῦλος χρησιμοποιοῖ παρομοίας φράσεις προτείνει μίαν νέαν ἐρμηνείαν τοῦ στίχου τούτου.

Ἀντωνίου Κ. Παπαντωνίου, «*Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογικῆς σκέψεως*», σσ. 165-182, 314-337, 556-572, 775-798.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ME 710-757) τῆς μελέτης. Κεφ. Δ' Οἱ κλασσικοὶ τῆς Κοινωνιολογίας (Emile Durckheim, Vilfredo Pareto).

Κων. Ν. Τσιρπανλιῆ, «*Ἡ Λειτουργικὴ Θεολογία τοῦ Νικολάου Καβάσιλα*», σσ. 183-197; 429-445, 543-555.

Ἡ πρώτη ἐκ δύο μελετῶν (δημοσιευθέντων ἐν τῷ παρόντι τόμῳ) αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν θεολογίαν τοῦ Νικολάου Καβάσιλα. Ἡ παρούσα μελέτη ἐκθέτει τὴν λειτουργικὴν θεολογίαν τοῦ πατρὸς ἐξετάζουσα λεπτομερῶς τὴν περὶ Ἐκκλησίας, Λατρείας καὶ Μυστηρίων διδασκαλίαν του. Ἡ δημοσίευσις τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Δρ. Ἀθανασίου Παπαῆ, Ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως, *Ποιμαντικὴ γράβδος τοῦ Μητροπολίτου Λέρον καὶ Καλίμνον Χρυσάνθου*, σσ. 198-203.

Περιγραφικὴ μελέτη.

Νικολίτσας Ε. Γεωργοπούλου — Νικολακάκου, Δρ. Θ., *Αὐτοκτονία καὶ ἐνοχή*, σσ. 204-215.

Ἐπιχειρεῖται ὁ συνδυασμὸς καὶ ἡ συνεξέτασις καὶ τῶν δύο φαινομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐξῆς σχεδιαγράμματος: α. Αὐτοκτονία καὶ νευρωτικὴ — ψυχικὴ ἐνοχή, β. Αὐτοκτονία καὶ ὑπαρξιακὴ ἐνοχή, γ. Αὐτοκτονία καὶ κληρονομικὴ ἐνοχή καὶ δ'. Σχέσις ἐνοχῆς καὶ «ἐκκλησιογενῶν νευρώσεων».

Γερασ. Ζαφείρη, *Τὸ κείμενον τῆς ἐπὶ τοῦ "Ὄρους ὀμιλίας (Μαθ. ε', 1-ζ', 29) ἐν ταῖς συγγραφαῖς τοῦ Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως*, σσ. 216-227, 662-671, 901-916.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς μελέτης τῆς ὁποίας τὰ πρῶτα μέρη ἐδημοσιεύθησαν ἐν «Θεολογία», Μ (1970) 425-440, 557-566, ΜΑ (1971) 686-705, ΜΒ (1972) 341-349, 792-806, ΜΓ (1973) 702-718, ΜΔ (1974) 150-171, 576-587, 770-785.

Βασιλείου Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, *Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις*, σσ. 228-240, 292-301.

Τὰ κείμενα δύο ὀμιλιῶν τοῦ σ., τῆς πρώτης λεχθείσης ἐλληνιστὶ εἰς τὸ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πεντέλης Διορθόδοξον Κέντρον καὶ τῆς δευτέρας ἀγγλιστὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς τῆς Βηρυτοῦ.

Μαρτίνου Γιόρνταν, *Συμβολαὶ εἰς τὴν βιβλικὴν ἀνθρωπολογίαν*, σσ. 302-313, 511-528, 749-762.

Μελέτη ἀπαρτιζομένη ἐκ τριῶν θεμάτων. Τὸ α' ἀναφέρεται εἰς τὴν προὔπαρξιν τοῦ κόσμου ἐκ βιβλικῆς καὶ μόνον ἐπόψεως, καθ' ἣν εἶναι δυνατόν νὰ διατυπωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἀγίων Γραφῶν α) μία ἐσφαλμένη ἐκδοχὴ περὶ προὔπαρξενος τῶν πάντων πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, καὶ β) μία ὀρθὴ προὔπαρξις, ἡ ὁποία συσχετίζεται μὲ ἔξω-βιβλικὰς, φιλοσοφικὰς ἢ ποικίλας ἄλλας θρησκευτικὰς ἀντιλήξεις. Εἰς τὸ β' θέμα ἀναπτύσσεται εἰς ὑποκεφάλαια τὸ ζήτημα τῆς πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἦτοι α) ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, β) ὁ ἄνθρωπος ὡς σκοπὸς τῆς δημιουργίας, καὶ γ) ἡ πλάσις τοῦ ἀνθρώπου κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Τέλος, ἐν τῷ γ' θεματὶ ἐρευνᾶται λεπτομερῶς ἡ γένεσις τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπιζητεῖται ἡ ἀκριβεστέρα διάκρισις τῶν ἐνοιῶν τοῦ «πνεύματος» καὶ τῆς «ψυχῆς».

Δημητρίου Λ. Δρίτσα, *Ἡ συγγραφικὴ μέθοδος τοῦ Εἰρηναίου*, σσ. 338-347.

Μελέτη περὶ τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνου.

Μιχαήλ Μακράκη, *Ἡ ἄποψις τοῦ Τζώρτζ Σανταγιάννα περὶ τοῦ Ἰγίστου ἀγαθοῦ εἰς τὸν Μυστικισμόν*, σσ. 348-367.

Ἡ περὶ τοῦ ὑψίστου ἀγαθοῦ ἀξιολογία τοῦ Τζώρτζ Σανταγιάννα βασιίζεται ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης διακρίσεως μεταξὺ οὐσίας, ἡ ὁποία ἀπλῶς εἶναι, καὶ ὑπάρξεως, ἡ ὁποία ἔχει ὡς συνέπειαν πραγματικὴν (καὶ ὄχι ἀπλῶς φαινομενικὴν) ροήν. Συμφώνως πρὸς αὐτὴν τὴν διάκρισιν, τὸ μὲν καθαρὸν Ὄν ἀναφέρεται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς οὐσίας, τὸ ὁποῖον στερεῖται ὑπάρξεως, τὸ δὲ ἀγαθὸν ἀναφέρεται εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπαρκτὴν ὑπόστασιν. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Σανταγιάννα, οἱ χριστιανοὶ Μυστικισταὶ καὶ οἱ Ἰνδουῖσται ταυτίζουν τὸ ἀγαθὸν πρὸς τὸ καθαρὸν Ὄν, τὸ ὁποῖον ὡς ἔχον πραγματικὴν ὑπαρξιν, κατ' αὐτούς, ἀποτελεῖ τὸ ὑψίστον ἀγαθόν. Ἐν τοιοῦτον ὅμως ἀγαθόν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, τὸ ἀγαθὸν εἰς τὴν Πολιτείαν τοῦ Πλάτωνος, ἡ ἀγάπη εἰς τὸν Παράδεισον τοῦ Δάντου καὶ ἡ γαλήνη τῆς ψυχῆς εἰς τὴν Σάνγκρι-Λά τοῦ Τζαίλμς Χίλτον, ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ Σανταγιάννα, μὴ παραδεχομένου ὅτι εἰς τὸ καθαρὸν Ὄν ἢ τὸν Θεὸν οὐσία καὶ ὑπαρξις συνυπάρχουν. Κατ' αὐτόν, ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπάρξεως εἶναι ἡ Ὑλη, διὰ τῆς ὁποίας ἀντικαθιστᾶ ὁὗτος τὸν Θεόν, μολοντί ἡ οὐσία (ὡς ἐάν ἦτο ἕτερα ἀρχὴ, παραλλήλως πρὸς τὴν ὕλην) κατέχει κεντρικὴν θέσιν εἰς τὸ φιλοσοφικόν του σύστημα, Ἡ διαρχία αὐτὴ ἀναγκάζει τὸν

Σανταγιάννα, παρὰ τὸν ὕλισμόν του, νὰ ὁμολογήσῃ: «'Ανευ οὐδεμιᾶς προθέσεως νὰ εἶμαι θρησκευτικός ἢ μυστικός, εἰρίσκω καθημερινῶς τὸν ἑαυτὸν μου εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν».

Δρ. Ἰ. Ἀθανασίου Παπᾶ, Ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως, *Ἀνέκδοτα τινα ἄμφια τοῦ ἱ. Ναοῦ Προφήτου Ἡλίου Χρυσουπόλεως*, σσ. 368-404 (πίν. 13).

Μετὰ ἀπὸ παράθεσιν συντηήσεων καὶ σύντομον ἱστορικὴν εἰσαγωγὴν περὶ τοῦ ἱ. Ναοῦ καὶ τῆς Χρυσουπόλεως περιγράφονται τὰ ἐξῆς ἄμφια: 1. Ἐπιτραχήλιον, 2. Ἐπιτραχήλιον, 3. Ζώνη, 4. Ζεῦγος ἐπιμανικίων, 5. Ζεῦγος ἐπιμανικίων, 6. Στιχάριον διακονικόν, 7. Φελόνιον, 8. Ἐπιγονάτιον, 9-10. Δύο μικροὶ ἄερες, 11. Μέγας ἄηρ, 12. Ἐπιτάφιος.

Πέτρου Βασιλείαδου, *Ὁ Ρόλος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν Q καὶ τῷ κατὰ Μάρκον Ἐδαγγελίῳ*, σσ. 405-413.

Μελέτη ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἀποδεικνύει, ὅτι ἐν Q ὁ Ἰωάννης θεωρεῖται Πρόδρομος τοῦ Μεσσία ταυτοχρόνως ὅμως ἀποτελεῖ αὐτόνομον πρόσωπον ἔχον ἰδικὴν του ξεχωριστὴν ἀξίαν ἐνῶ ὁ Ἐδαγγελιστὴς Μᾶρκος ταυτίζει τὸν Ἰωάννην μὲ τὸν Ἥλιον, τὸν ἐνσωματώνει εἰς τὸ Χριστιανικὸν κήρυγμα καὶ τοῦ ἀφαιρεῖ κάθε ξεχωριστὴν του ἀξίαν.

Ἀντωνίου Δ. Κουκουνάρη, Καθηγητοῦ Θεολόγου, *Ἀδημοσίευτα χριστιανικὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη εἰς τὴν νῆσον Αἴγινα*, σσ. 414-428 (εἰκ. 5).

Περιγράφονται παλαιοχριστιανικὰ καὶ βυζαντινὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τῶν ναῶν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἁγίας Ἐλεούσης καὶ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Πολιτισμοῦ) Αἴγινης.

Βασιλείου Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, *Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος Δ' (25 Νοεμβρ. 1921 - 20 Σεπτ. 1923)*, σσ. 529-542, 763-774.

Βιογραφία τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μελετίου Δ' τοῦ Μεταξάκη. Βιβλιογραφικά, βίος, ἔγγραφα—κείμενα.

Ἀνέστη Κελεσοπούλου, Πτ. Θ., *Βίος τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου ΣΤ' τοῦ Καντακουζηνοῦ (1295-1383)*, σσ. 573-610.

Νέα ἔκδοσις, μὲ βάσιν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 79 χειρόγραφον τῆς Βιέννης, τοῦ ἔργου τοῦ ἱατροῦ Ἰωάννου Κομνηνοῦ, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸν βίον τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, τὸ ὁποῖον ἔλλειπες ἐξέδωκε τὸ 1881 ὁ Chr. Lobarev, μὲ βάσιν τὸν μόνον τότε γνωστὸν κώδικα τῆς Πετροπόλεως.

Δημ. Ἰ. Κωνσταντέλου, *Ὁ Βίος καὶ ἡ φιλανθρωπικὴ δραστηριότης τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως Ἀθανασίου Α' (1289-1293, 1303-1309)*, σσ. 611-625.

Ὁ σ. βασιζόμενος κυρίως ἐπὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ διαπρεποῦς τούτου Ἱεράρχου καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ παρουσιάζει μίαν ἱκανὴν καὶ συγκινητικὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς Φιλανθρωπικῆς του δραστηριότητος.

Ἄγιος, αὐστηρὸς, ἀκραιφνῶς Ὀρθόδοξος μὲ πάθος διὰ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ μεταρρυθμισὶν ὁ Ἀθανάσιος συνεκρούσθη μὲ τὸν αὐτοκράτορα, τὴν αὐτοκρατορικὴν αὐλὴν καὶ τοὺς ἀναξίους κληρικούς.

Τὸ κυριώτερον μέλημά του ἦτο ἡ ἀνακούφισις τῆς πτωχίας καὶ τῆς πείνης τῆς ἐργατικῆς τάξεως τὴν θέσιν τῆς ὁποίας προσεπάθει νὰ βελτιώσῃ. Ἡ ἀνιδιοτελής του ἀφοσίω-

σις εἰς τὰ λογικά του πρόβητα καὶ ἡ ἀγιότης τοῦ βίου του τὸν ἀνύψωσαν εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας μεταξὺ τῶν Ἀγίων. Ἡ μνήμη του εορτάζεται εἰς τὰς 28 Ὀκτωβρίου.

Ἀναστασίου Π. Χριστοφιλοπούλου, *Τὸ ἑλληνικὸν ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον κατὰ τὰ ἔτη 1972 καὶ 1973*, σσ. 626-661.

Τὸ δέκατον τρίτον βιβλιογραφικὸν δελτίον ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, εἰς τὸ ὁποῖον ταξινομοῦνται 446 λήμματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδιαγράμματος τὸ ὁποῖον καθιέρωσεν ὁ σ. Ἀκολουθεῖ πλῆρῃ συγγραφέν.

Βαρνάβα Δ. Τζωρτζάτου, Μητροπολίτου Κίτρους, *Ἡ Αὐτοκέφαλος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας καὶ οἱ βασικοὶ θεσμοὶ διοικήσεως αὐτῆς*, σσ. 689-739.

Πρόλογος. Α'. Συνοπτικὴ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις περὶ τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ Ἐκκλησίας καὶ τῶν βασικῶν θεσμῶν διοικήσεως αὐτῆς. Β'. Καταστατικὸν τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας (Ὁργάνωσις, Ἱερά Σύνοδος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Ἐπίσκοποι, Ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι Μητροπόλεως καὶ Ἐπισκόπων, Ἐνορία καὶ Ἐφημέριοι, Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία. Περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, Ἀσφάλις τοῦ κλήρου, Κατάρτισις τοῦ κλήρου, Διαλέξεις καὶ ἐκδόσεις, Πειθαρχικὰ μέτρα, Συμβολικὰ ἐπιγραφαὶ καὶ σφραγίδες ἐν χρήσει, Γενικὰ καὶ μεταβατικὰ διατάξεις).

Δρ. Ἀθανασίου Παπῆ, Ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως, *Ἐυλόγητα ἐξαπτέρυγα τοῦ ἱ. Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Χρυσουπόλεως*, σσ. 740-748 (εἰκ. 3).

Περιγραφή δύο ξυλίνων ἐξαπτέρυγων καὶ ἐνὸς σταυροῦ τοῦ ἱ. ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Χρυσουπόλεως.

Νεκταρίου Χατζημιχάλη, Δρ. Θεολ. καὶ Κοιν., *Ἁγία τριάς καὶ ἐξωτερικὴ ἱεραποστολή*, σσ. 799-819.

Ἀνάπτυξις τῶν ἐξ ἀπόψεως ὀρθοδόξου ἐπιφυλάξεων εἰς τὸ περὶ ἱεραποστολῆς διάταγμα τῆς Β' Βατικανείου Συνόδου.

Ἀνδρέου Τηλλυρίδου, *Ἄγνωστα κείμενα διὰ τοὺς Μητροπολίτας Κυρηναίας Τιμόθεον (1625;-1647), Πάφου καὶ Τριμθοῦντος Νεκτάριον (1677-1686) καὶ Ἀμαθοῦντος Γερμανὸν (1572-1600)*, σσ. 820-835.

Προτάσσονται ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς δράσεως καὶ τῆς ἐν γένει ζωῆς τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἱστοριοφιλολογικὰ περὶ τῶν ἐγγράφων. Ἡ δημοσίευσίς τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Κων. Ν. Τσιρπανλή, *Ἡ Μυστικὴ Θεολογία τοῦ Νικολάου Καβάσιλα*, σσ. 836-863.

Ἡ δευτέρα μελέτη ὑπὸ τοῦ ἰδίου συγγραφέως περὶ τὴν θεολογίαν τοῦ Καβάσιλα. Τιτλοφορουμένη «Ἡ Μυστικὴ Θεολογία τοῦ Νικολάου Καβάσιλα», ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν κεφαλαίων. Τὸ πρῶτον ἀσχολεῖται μὲ τὴν σωτηριολογίαν τοῦ Καβάσιλα, τὸ δεύτερον μὲ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τὸ τρίτον (τὸ ὁποῖον δημοσιεύεται προσεχῶς) μὲ τὸν Χριστοκεντρικὸν Μυστικισμὸν του.

Δημητρίου Α. Δρίτσα, *Τὸ συγγραφικὸν ὄφος τοῦ Τερτυλλιανοῦ μετὰ σχετικῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ*, σσ. 851-881.

Ἀναλύονται τὰ στοιχεῖα τὰ συγκροτοῦντα τὸ ὄφος τοῦ θεμελιωτοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς λατινικῆς ἐκκλησιαστικῆς φιλολογίας.

Γεωργίου Π. Πατρώου, Δρ. Θ., *Ἡ κλήσις τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν παράδοσιν (Συνοπτικὴν καὶ Ἰωάννειον)*, σσ. 882-900.

Ἐρευνα περὶ τῶν βιβλικῶν δεδομένων, τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Κυρίου. Α. Τὸ θεολογικὸν ὑπόβαθρον τῆς κλήσεως, Β'. Προϋποθέσεις τῆς κλήσεως τῶν μαθητῶν. Ἡ δημοσίευσίς τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Ἡλία Δ. Μουτσούλα, *Ζ' Διεθνὲς Συνέδριον Πατρολογικῶν Σπουδῶν (Ἄξφορδη, 8-13 Σεπτ. 1975)*, σσ. 917-919.

Χρονικὸν τοῦ συνεδρίου.

Δημητρίου Α. Σταθοπούλου, *Τὸ 13ον Διεθνὲς Θρησκευτολογικὸν Συνέδριον*, σσ. 920-926.

Χρονικὸν τοῦ ἐν Langaster τὸν Αὐγούστου τοῦ 1975 συνεληθέντος 13ου Διεθνοῦς Θρησκευτολογικοῦ Συνεδρίου.

Γρηγορίου Θ. Στάθη, *Τὸ ἐν Βάρνη Διεθνὲς Σλαβολογικὸν Συνέδριον (15-20 Σεπτεμβρίου 1975)*, σσ. 927-932.

Χρονικὸν τοῦ Συνεδρίου.